Sygn. akt V GC 90/15 upr

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marta Gruba
Protokolant:	St. sekr. sądowy Bożena Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie, sprawy z powództwa: (...) Spółka jawna J. P. ,K. P.
w R.

przeciwko: (...) Spółka jawna w B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółka jawna w B. na rzecz powoda (...) Spółka jawna J. P., K. P. w R. kwotę ***4 938,68 zł*** (cztery tysiące dziewięćset trzydzieści osiem złotych sześćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 619,92 zł od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty

- 733,57 zł od dnia 23 stycznia 2014r. do dnia zapłaty

- 636,89 zł od dnia 2 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty

- 91,51 zł od dnia 11 grudnia 2013r. do dnia zapłaty

- 563,09 zł od dnia 23 stycznia 2014r. do dnia zapłaty

- 376,38 zł od dnia 2 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty

- 619,92 zł od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty

- 247,97 zł od dnia 25 października 2013r. do dnia zapłaty

- 143,17 zł od dnia 11 grudnia 2013r. do dnia zapłaty

- 402,21 zł od dnia 23 stycznia 2014r. do dnia zapłaty

- 504,05 zł od dnia 2 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę ***100,00 zł*** (sto złotych) tytułem kosztów sądowych i kwotę ***617,00 zł*** (sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt V GC 90/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 czerwca 2015 r.

Pozwem z dnia 23 października 2014 r. powód (...) spółka jawna J. P., K. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka jawna w B. na swoją rzecz kwoty 4 938,68 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 619,92 zł od dnia 6 września 2013 r., 733,57 zł od dnia 23 stycznia 2014 r., 636,89 zł od dnia 2 kwietnia 2014 r., 91,51 zł od dnia 11 grudnia 2013 r., 563,09 zł od dnia 23 stycznia 2014 r., 376,38 zł od dnia 2 kwietnia 2014 r., 619,92 zł od dnia 6 września,2013 r, , 247,97 zł od dnia 25 października 2013 r.,143,17 zł od dnia 11 grudnia 2013 r., 402,21 zł od dnia 23 stycznia 2014 r., 504,05 zł od dnia 2 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nabył od powoda towary, zobowiązując się do zapłaty umówionej ceny we wskazanym terminie oraz odebrał towar bez zastrzeżeń. Pomimo upływu terminu płatności, pozwany nie dokonał zapłaty. Powód wzywał pozwanego do zapłaty jednak bezskutecznie.

Nakazem zapłaty z dnia 28 października 2014 r. wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd uwzględnił żądanie pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż dwa wezwania do zapłaty nie zawierają potwierdzeń otrzymania i są skierowane do podmiotów, które nie są uprawnione ani do przyjmowania ani weryfikowania czy też regulowania tego typu dokumentów. Ponadto na wystawione faktury (...) pozwany nie wyraził zgody, a powód bez wiedzy pozwanego wykonał zamówienie i dostarczył towar, który nie był przez pozwanego zamawiany. Pozwany złożył reklamacje, jednak ostatecznie wyraził zgodę na pozostawienie towaru.

W odpowiedzi powód podniósł, iż kwestionowane przez pozwanego faktury zostały podpisane przez S. K., M. R. oraz M. B. (1) oraz opatrzone pieczątkami firmowymi pozwanego. Okoliczność, że powyższe osoby były uprawnione i upoważnione do podpisywania faktur VAT w imieniu pozwanego potwierdza również fakt, że podpisy tych samych osób widnieją na pozostałych fakturach objętych przedmiotowym powództwem a niekwestionowanych przez pozwanego. Ponadto pozwany wyraził zgodę na kupno towarów objętych kwestionowanymi fakturami, a one same nigdy nie zostały przez pozwanego odesłane co jest równoznaczne z akceptacją przez członków zarządu w/w faktur i należności z nich wynikających. Odnośnie reklamacji rzekomo składanej przez pozwanego to nie zostało to w żaden sposób przez pozwanego wykazane. Końcowo powód zaprzeczył twierdzeniom pozwanego o nieprawidłowości wystawionych wezwań do zapłaty oraz braku wykazania przez powoda otrzymania ich przez pozwanego. Wierzytelności wynikające z przedmiotowych faktur stały się wymagalne wraz z nadejściem terminu do spełnienia świadczenia. Mając powyższe na uwadze wezwanie do zapłaty nie było konieczne. Wszystkie wezwania do zapłaty zostały wysłane jedna przesyłka poleconą na adres pozwanego, widniejący w KRS. Przesyłka została nadana w dniu 26 sierpnia 2014 r. i odebrana przez jednego z członków zarządu pozwanego tj. H. K. w dniu 28 sierpnia 2014 r.

Sąd ustalił, co następuje:

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej pozwany dokonał zakupu u powoda towarów. Za zakupione towary powód wystawił faktury VAT na kwoty: 619,92 zł płatną do dnia 5 września 2013 r., 733,57 zł płatną do dnia 22 stycznia 2014 r., 636,89 zł płatną do dnia 1 kwietnia 2014 r., 91,51 zł płatną do dnia 10 grudnia 2013 r., 563,09 zł płatną do dnia 22 stycznia 2014 r., 376,38 zł płatną do dnia 1 kwietnia 2014 r., 619,92 zł płatną do dnia 5 września,2013 r., 247,97 zł płatną do dnia 24 października 2013 r.,143,17 zł płatną do dnia 10 grudnia 2013 r., 402,21 zł płatną do dnia 22 stycznia 2014 r., 504,05 zł płatną do dnia 1 kwietnia 2014 r. Powyższe faktury zostały odebrane przez pracowników pozwanego tj. M. B. (2), S. K., M. R. i opatrzone pieczątkami pozwanego.

Dowód: faktury VAT k. 10-20

Wobec braku zapłaty powód trzema pismami z dnia 26 sierpnia 2014 r. wezwał pozwanego do uregulowania należności wynikających z powyższych faktur. W wezwaniu jako oznaczenie dłużnika wpisano pozwanego wraz z jego adresem. Na jednym z wezwań H. K. będący wspólnikiem pozwanej spółki potwierdził jego odbiór.

Dowód: wezwania do zapłaty k. 21-23

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane powyżej dowody.

Za prawdziwe Sąd uznał zgromadzone w sprawie dokumenty prywatne. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności przedmiotowych dowodów, przy czym ich prawdziwość, jak również autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Strony łączyła umowa sprzedaży.

Stosownie do treści art. 535 kc, przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Zgodnie z zawartą umową, powód sprzedał pozwanemu towary oraz wystawił faktury obejmujące ceny za sprzedane towary.

Powód dowiódł w niniejszym postępowaniu za pomocą dowodów z dokumentów zasadność swojego roszczenia co do samej zasady i żądanej kwoty. Wypełnił zatem w tym zakresie nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Zgodnie bowiem z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowody z dokumentów zaoferowane przez powoda były spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności. Ich treść odpowiadała zatem prawdzie.

Sąd miał na uwadze, że pozwany przeczył zasadności powództwa wnosząc o jego oddalenie. Pozwany w sprzeciwie podnosił zarzut, iż nie wyrażał zgody na wystawione faktury, a powód nieprawidłowo wezwał go do zapłaty.

W ocenie Sądu, na gruncie przedmiotowej sprawy nie zasługują na uwzględnienie twierdzenia pozwanego zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty z których wynika, że przedmiotowe faktury nie zostały przez pozwanego zaakceptowane. Twierdzenia pozwanego pozostają bowiem w całkowitej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, zgromadzonym w sprawie, który nie został skutecznie podważony przez samego pozwanego. Uznać je zatem należy za całkowicie gołosłowne. W rozpoznanej sprawie faktury wystawione przez stronę powodową wymieniały nazwy rzeczy sprzedanych, ich ceny i kwoty żądanej zapłaty. Pozwany reprezentowany przez swoich pracowników zaakceptował wystawione przez powoda faktury a wspólnik spółki pozwanej potwierdził otrzymanie wezwania do zapłaty, składając swój podpis na dokumentach doręczenia i nie wnosząc żadnych zastrzeżeń. Inne dokumenty związane z omawianą transakcją nie były wystawiane. Zważyć trzeba, iż wbrew twierdzeniom pozwanego odnośnie złożonej reklamacji pozwany nie wykazał żadnej inicjatywy dowodowej na tę okoliczność. Pozwany nie zapłacił cen wymienionych w fakturach. Co charakterystyczne, po otrzymaniu pisemnego wezwania do zapłaty nie zakwestionował należności wynikających z tychże faktur, jak i swojego opóźnienia w zapłacie pełnej kwoty za sprzedane towary. Wszystkie okoliczności pozwalają na wyprowadzenie wniosku, że w chwili wydania towarów i przedstawienia faktur określających rodzaj rzeczy, ilość i ceny, doszło do zawarcia umów sprzedaży, w związku z czym strona zobowiązana jest zapłacić sprzedawcy cenę (por. wyr. SN z dnia 4 lutego 1992 roku, III CRN 345/91, Pr. Gosp. 1993/5/16).

Sama strona pozwana podaje w sprzeciwie, że ostatecznie zgodzili się na pozostawienie towaru.

W tej sytuacji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 938,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 619,92 zł od dnia 6 września 2013 r., 733,57 zł od dnia 23 stycznia 2014 r., 636,89 zł od dnia 2 kwietnia 2014 r., 91,51 zł od dnia 11 grudnia 2013 r., 563,09 zł od dnia 23 stycznia 2014 r., 376,38 zł od dnia 2 kwietnia 2014 r., 619,92 zł od dnia 6 września,2013 r. , 247,97 zł od dnia 25 października 2013 r.,143,17 zł od dnia 11 grudnia 2013 r., 402,21 zł od dnia 23 stycznia 2014 r., 504,05 zł od dnia 2 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty.

O odsetkach ustawowych od w/w kwot orzeczono w oparciu o przepis art. 481 § 1 i 2 kc, zasądzając je od dni następujących po upływie terminów płatności poszczególnych faktur VAT.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 kpc zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 100 złotych tytułem kosztów sądowych i kwotę 617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.